

DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE VALÈNCIA

SERVEI DE PUBLICACIONS

NOVETATS

LA TAULA I LA CUINA
Llorenç Millo
Un recorregut per la cuina valenciana amb nombroses il·lustracions a tot color.

EL CAVALLET DE CARTÓ

Josep Lozano
Il·lustracions Miquel Calatayud
Premi Tirant lo Blanc de la Diputació de València 1982.

ALTRES NOVETATS

1as. JORNADAS DE PLANIFICACION FAMILIAR Y ENFERMEDADES DE TRANSMISION SEXUAL

SERVICIOS SOCIALES: HACIA UNA NUEVA DEFINICION

CONEGAM LES NOSTRES TERRES
(Fullet per a l'escola Nº 7)

CASTELLÓ
(Fullet per a l'escola Nº 8)

LA CIUTAT I LES ESPÈCIES MEDITERRÀNIES
(Apunts d'ecologia: nova col·lecció)

El referèndum ja té data

La consulta sobre l'OTAN, entre març i abril

El referèndum sobre l'OTAN ja té data: entre el 20 de març i el 20 d'abril del pròxim any. O siga, entre la cremada de les falles i la Fira d'Abril. O, el que és el mateix, entre la llum del foc i la llum dels fanal·lets. És a dir, serà una cosa autènticament lúdica. Després d'haver convertit el tema OTAN en un drama, que no hi ha dubte que ho és, Felipe González ha sabut donar al desenllaç un ambient festívol i de goig. Segurament, entre els bunyols i la camamil·la ens podrem empassar millor el *tragala* atlantista.

El grup de Calvo Sotelo va voler l'OTAN. Manuel Fraga volia l'OTAN. L'OTAN, que era la *malquerida* del PSOE, sembla que és ja una obligació de tothom. Per tant, el que ha de fer a partir d'ara el govern és tractar de governar sense que sembla que ha perdut. Perquè l'executiu vol mantenir la promesa electoral de celebrar el referèndum, però no vol allò que volia abans. El govern està tan interessat, com la resta de partits de l'arc parlamentari, que la consulta reïska. És a dir que ens quedem on èrem, que és l'últim remei al qual acudeixen els visitants de Lourdes després d'adquirir una pulmonia.

Per a Felipe González, és una necessitat vital que els espanyols li donen el vot contrari al que hauria sol·licitat fa dos anys, quan era líder de l'oposició. Per això, mai no replica als qui mantenen la te-

oria de la impossibilitat de l'aïllament. González ja deixà clar en la darrera visita d'Olof Palme que la posició estratègica i política d'Espanya no és la mateixa que la de certs països neutralistes.

A hores d'ara, aspirem a contraure un matrimoni de conveniència. Ens espera n'Europa, amb la panacea del Mercat Comú, dins el qual desitgem col·locar les nostres taronges en les mateixes condicions que els marroquins, els quals també comencen a pensar-se fórmules paneuropeïstes.

Per a l'altre casori, el de l'Aliança Atlàntica, tenim un padrí que no resisteix la temptació de dur-nos a l'altar. Ronald Reagan ja ha anunciat que espera veuren's de prop per explicar-nos com se'ns pot tocar els costats si ens resisteixim al sí.

Tot sembla indicar que anem camí d'allò inevitable. De l'OTAN, així com hi entrarem per majoria simple, podríem eixir-nos-en molt millor per majoria absoluta. És evident, però, que haurem de votar, per una vegada, de comú acord tots, perquè el referèndum resulte un consens fraternal. L'Espanya que votarà OTAN unida romandrà més unida.

Don Felipe vol que marxem junts, i ell el primer, per la senda de l'OTAN. La solució final, cal prendre-se-la amb la deguda resignació. Una altra cosa podria ser perjudicial per a la salut i, fins que arribe la temuda catàstrofe nuclear, mengem i bevem, que són quatre dies.